

מ"ת 14179/01/24 - מדינת ישראל נגד פארס עיסא (עוצר)

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 14179-01-24 מדינת ישראל נ' עיסא(עוצר)
תיק חיזוני: 565436/2023

לפני כבוד השופטABI וסטרמן
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב פארס עיסא (עוצר)

ב"כ המבקשת, עו"ד דניאל דהן סbag

ב"כ המשיב, עו"ד איריס אהרוןוב

החלטה - ראיות לכואורה כתב האישום

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של פריצה לרכב וగנבת רכב בצוותא, החזקת כלי פריצה לרכב בצוותא, החזקת סכין שלא כדין, קשרת קשור לעשות פשע ונוהגה ללא מלאוה.

2. לפי עובדות כתב האישום, בתאריך 23.12.26 בסמוך לשעה 09:00, הגיעו המשיב ושנים אחרים (אחד מהם תושב האזור) לעיר ראשון לציון, מי מהם התפרץ לרכב וחיבר ממיר מתח חיצוני למצת הרכב ומצדו השני של השנאי חיבר מכשיר אלקטרוני מיוחד המיועד לשימוש תדרי שידור. לאחר מכן, החל המשיב בניסעה ברכב מהמקום ובמהמשך נעצר בסמוך למחסום חיזמה בירושלים, כאשר ברשותו סכין.

טענות הצדדים

3. המבקשת טוענת כי בידה ראיות לכואורה להוכחת אשमתו של המשיב, בהן הודעת המתלוון, הودעת אוכףAITORAN, דוח פעולה משטרתי, צילום נעלים יהודיות איתן נתפס המשיב אשר תואמות לנעלים אותן נעל נהג הרכב הגנוב, טביעת אצבע של המשיב על מצלמת הרכב הגנוב, סרטוני מצלמת דורך של הרכב הגנוב, דיווח למועד 100, תע"צ משרד הרישוי, דוח ממצאי תקשורת, וחوات דעת מומחה בנוגע למיכשיים הייחודיים בעזרתם נגנב הרכב.

4. ב"כ המשיב חולקת על קיומן של ראיות לכואורה לכך שהמשיב הוא שנגנב את הרכב ונוהג בו. לעניין זה הפנתה לכך שהשוטר לא ראה את המשיב נהוג ברכב ואף לא יורד ממנו. עוד טענה כי הודעת אוכףAITORAN, לפיה

עמוד 1

ראה את המשיב יוצאה מדלת הנהג של הרכב הגנוב, אינה מתישבת עם מצלמת הדרכן ברכב הגנוב, מכיוון שבמצלמה לא נצפה המשיב אלא שני אנשים אחרים.

עוד טענה ב"כ המשיב כי מצלמת הרכב עליה נמצאה טביעת האצבע הינה מצלמה ניידת, וכי במהלך חקירת המשיב הייתה מונחת על השולחן, ועל כן לא ניתן להסתמך עליה לצורך הפללת המשיב. כן טענה כי הנעלים אותן על המשיב אינן יהודיות.

באשר לעבירה של החזקת כלי פריצה, טענה ב"כ המשיב כי על פי חוות הדעת וחומר הראיות אין כלל סימני פריצה על הרכב וכי המכשיר שנפתח אינו כלי פריצה. באשר לעבירות נהיגה ללא מלאה, טענה כי חלפה התקופה בה המשיב היה אמר או נהוג עם מלאה.

דין והכרעה

5. כידוע, בדיעו בבקשתו למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתיית ראייתית לכואורית להרשותו הנאשם. לשם כך, נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מציבע על סיכוי סביר להרשותו הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור היתור" של ההליך הפלילי (בש"פ 20/2281 **אבו עבד נ' מדינת ישראל** (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או לשקלן, אשר מקומן להתרברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 17/916 **רבי נ' מדינת ישראל** (15.2.18))).

6. המבקשת טענתה לקיום של ראיות לכואורה לעבירות המียวחות, בהתבסס על ראיות לכך שהמשיב נהג ברכב הגנוב, במקדים טענותה של ב"כ המשיב מצוי סרטון מצלמת הרכב שתיעודה את האירוע, ולטענה המשיב אינו מופיע בו.

חזקת תכופת

7. דין אוזנה, עובד באיתוראן, מסר בהודעתו מיום 26.12.23 כי ראה את הרכב הגנוב מגע לכיוון מחסום חיזמא. הרכב עצר ופגע במדרכה. בחור לבוש מכנסי ג'ינס, חולצתה ארוכה בצלב ג'ינס, שיער שחור קצר גבוה, יצא מדלת הנהג בהליכה לכיוון מעלה. הבחור היה בלבד ברכב. אוזנה הצבע על החשוד, וירון, שוטר שהיה במקום, נסע לכיוון החשוד ועצר אותו. אוזנה ציין כי ראה שהאדם שעצר השוטר הוא אותו חשוד שירד מן הרכב, הגם שלאוזנה לא היה קשר עין רציף עם החשוד, ואולם לא היה במקומות אף אדם אחר שהלך ברגל. ציון כי על פי תමונת המשיב לאחר מעצרו, המשיב אכן עונה לתיאור של אוזנה באשר לאדם שיוצא מדלת הנהג ברכב הגנוב.

8. בדו"ח פעולה מיום 26.12.23 כתוב رس"ב יIRON יצחקאל כי ביצע חסימה לכיוון חיזמא ובסימון אליו עמד בחור מאיתוראן בשם אוזן. שוטר הבхиון ברכב הגנוב. עובד איתוראן חסם את הרכב וסייע לוטר לעבר אדם שהולך בצדיה השמאלי של המדרכה מאזור פריקת הרכב הגנוב. השוטר עצר את המשיב.

9. העובדה כי המשפט נהג לכואורה ברכב בטרם נעצר, מתחזקת לנוכח שתי ראיות נוספות.

א. ראשית, טביעה אצבעו של המשפט זוהתה על מצלמת הרכב שנמצאה על רצפת הרכב הגנוב.

איני מקבל את הטענה כי מצלמת הדרך היא חוץ נייד, ועל כן יש להתייחס לטביעה אצבע שנמצאה עליה בהתאם. מצלמת הדרך, עובר לגניבה, הייתה מותקנת ברכב. טענת המשפט לפיה יתכן והיה מעורב בהתקנתה במסגרת עבודתו בבית חניינה, נשללה בדבריו בעל הרכב לפיהם לא טיפול ברכב בבית חניינה וכן הזמן את המצלמה מספק של חברה ישראלית ולא יכולה היהת גישה למצלמה לטכנים פרטיים או מסוים פרטי כלשהו (ר' מזכיר שנכתב על ידי רס"מ רעות שרון ביום 4.1.24).

טוענת עוד ב"כ המשפט כי המצלמה הייתה מונחת על השולחן בעת חקירת המשפט ביום האירוע, וכי זה מקור המצאותה של טביעה אצבע. עם זאת, מקובלת עלי' עדות ב"כ המבקשת כי אין לכואורה היתכנות לאפשרות זו. חקירת המשפט ביום 26.12.23 היא מן השעה 21:16; זאת, בעוד שTeVיעות אצבע מצלמת הדרך נלקחו קדום לכך. הדבר עולה מדו"ח תיעוד פיתוח ט"א מיום 27.12.23, במסגרתו ציין כותב הדוח כי הגיע לבדוק את הרכב ביום 26.12.23 בשעה 15:00.

ב. שנית, בתיעוד מצלמת הדרך ברכב הגנוב (אלוי אתייחס בהרחבה בהמשך), בסופו של סרטון 258, ניתן לראות דמיון משמעותי בין חלקן האחורי של נעלי הנגה מסווג AIR (מצוייה גם תמונה בחומר החקירה), לבין זה של הנעלים אותן נעל המשפט כאשר נתפס.

10. השילוב בין הבדיקות של עובד איתוראן והשוטר ירון יחזקאל, לבין שתי הראיות האובייקטיביות שמצוינו לעיל, מלמד על כך שהמשפט נהג לכואורה ברכב הגנוב בטרם נעצר.

עובדת זו, יחד עם הנسبות בהן נגנב הרכב לכל המוקדם סמוך לשעה 09:40 בבוקר ביום האירוע (לפי דוח איתוראן), והמשפט נעצר בסמוך לשעה 11:40 (דוח המשטר), מקימות לחובתו של המשפט **חזקת תקופה**.

כידוע, החזקה התקופה היא חזקה עובדתית המבוססת על ניסיון החיים. על-פיה, אדם שנמצאים ברשותו טובין גנובים זמן קצר לאחר שנגנבו יוחזק כמו שנגנב אותם או למצער קיבל אותם לרשותו ביודעו שהם גנובים. זהה חזקה הניתנת לסתירה, ונבחנת בהתאם למכלול נסיבות העניין. הנאשם יכול להפריך את החזקה על-ידי הצעת הסברים חלופיים להימצאותם של התובין הגנובים בידיו (ע"פ 8584/13 **שטארה נ' מדינת ישראל**(4) פסקאות 22 ו- 25 לחווות דעתה של כב' השופטת ברק ארץ).

ראיות נוספות

11. המשיב אוכן בבוקר האיורע בסמוך לשעה 00:09, בעיר רשל"צ, לפי אנטנה הממוקמת מרחק של כ- 3 ק"מ ממקום גניבת הרכב (ע"פ מספר הטלפון שמסר בחקירותו). הדבר עולה מזכר שרשמה רס"מ רשות שרון ביום 31.12.23, ומחקרי התקשרות שצורפו לו.

12. הראה שבמוקד טיעונה של ב"כ המשיב הינה התיעוד מצלמת הדרכן ברכבת הגנוּב.

צפיתי בסרטונים שבחומר החקירה. באחד הסרטונים (קובץ 497) נראה רכב אשר עוצר מול הרכב הגנוּב. שניים יורדים ממנו. אחד לבוש במעיל לבן ונוסא תיק קטן בידו, והשני לובש חולצה לבנה. ככל העולה מן התיעוד, גם על פי לבושים של השניים, איש מהם אינו המשיב, ואף המבקשה אינה חולקת על כך.

בסרטון אחר (קובץ 258), המתעד את נסיעת הרכב לאחר היציאה מראionario ציון, בנסיעה בכביש המהיר, נראה כי אדם הנמצא ברכב מסיט את המצלמה מכיוון הנסעה לכיוון הדשبورד; בהמשך, מוסטת המצלמה שוב כך שהוא מצלמת את רגליו של הנגה. אכן, כפי שטענה ב"כ המשיב, נראה כי האדם אשר מסיט את המצלמה הוא האדם במעיל הלבן (שאינו המשיב), וזאת לפי חלק מן השpollo הלבן הנצפה הסרטון; עם זאת, צפיה מספר פעמים בסרטון, גם בהילוך אליו, מעלה כי אותו אדם, ככל הנראה, ישב במושב הנוסע, ולכל הפחות לא ניתן לשולץ זאת. עובדה זו משתלבת עם הדמיון הניכר בין החלק האחורי של נעליו של הנגה (אשר נצפות בסוף הסרטון) לבין זה של הנעלים בהן נתפס המשיב (לעיל).

עובדות נוספות

13. במה שנוגע לעבירה של נהיגה ללא מלאוה, אףנה למסמך רשות הרישוי מיום 27.12.23 המצוי בתיק, ממנו עולה כי המשיב נדרש לנוהג עם מלאוה. כאמור לעיל, מחומר הראיות עולה לכך כי המשיב נהג לבדו ברכבת. טענת ב"כ המשיב לפיה חרב האמור במסמך, ובהתאם להנחיות הרלוונטיות, לא נדרש המשיב למלואה, מקום להתרברר במסגרת התקיק העיקרי.

14. בהתייחס לעבירה של החזקת סכין, טענה ב"כ המשיב כי מדובר באולר; כפי שעולה מחומר החקירה אכן מדובר באולר, אולם מרישום החוקרת מצד תМОנת האולר (מסומן כפריט מס' 38 בתיק) עולה כי מדובר באולר בעל סכינים מתקבעות. על כן, לא מדוברلقאהר באולר ממשמעו בסעיף 184 לחוק העונשין, וקיים סיכון סביר להרשותה בעבירה זו.

גרסת המשיב

15. המשיב, בהודעתו מיום 26.12.23, טוען כי כלל לא נהג ברכבת הגנוּב, אלא הלך רגלית באיזור, ואז נעצר על ידי השוטרים. בהודעתו מיום 1.1.24 טוען כי לא היה הראשון לציון. בהודעה נוספת נספת מיום 4.1.23, משהוזג בפניו דוח זיהוי טביעה האצבע שלו על מצלמת הרכב, טוען כי הוא עובד ברכבים ומתקין מצלמות בבית חניינה.

בבקשר האחרון כאמור לעיל, מזכיר שנכתב על ידי רס"מ רעות שרון ביום 4.1.24, עולה כי בעל הרכב הגנוב מסר שלא טיפול ברכב בבית חניה וכי הוא הזמין את המצלמה מספק של חברת ישראלית, באופן שאינו מאפשר גישה לתוכנים פרטיים או מסוים פרטיים כלשהו.

העבירה של החזקת כלי פריצה

16. אקדמיים ואומר כי מקובלת עלי עמדת ב"כ המשיב לפיה לא הובאו ראיות לכואורה לביצוע העבירה של החזקת כלי פריצה לרכב.

17. הוראת סעיף 413 לחוק העונשין, המסדירה את העבירה המיוחסת למשיב בהקשר זה, קובעת כי "מי שנמצא ברשותו מכשיר המשמש לשם פריצה לרכב ואין לו הסבר סביר לכך, דינו - מאסר שלוש שנים".

סעיף 413א לחוק העונשין שואב את הגדרות המונחים "פורץ" ו"מתפרק" מסעיף 405 לחוק "כאשר במקום בניין יבוא רכב".

18. סעיף 405(א) לחוק העונשין קובע כי פורץ הוא מי ש"שובר חלק חיצוני או פנימי של בניין, או פותח - במפתח, במשיכה, בדחיפה, בהרמה או בכל דרך אחרת - דלת, חלון, טריס או כל דבר שנועד לסגור או לכסות פתח בבניין אוفتح הנутן מעבר חלק לחלק בבניין".

19. אשר על כן, פורץ לרכב הוא מי ש"שובר חלק של רכב, או פותח דבר אשר נועד לסגור אותו. בהתאם, מכשיר פריצה לרכב הוא כל אשר השימוש בו נועד לאפשר פריצה כהגדرتה כאמור.

20. עתה לעניינו. האמצעים אשר נתפסו ברשותו של המשיב, ואלהם מתיחס כתוב האישום, הם ממיר מתח חיצוני שחוור למצת הרכב אליו חובר מכשיר אלקטרוני המיועד לשימוש תדרי שידור. כפי שעולה מחוות דעת מז"פ המציה בתיק (ימים 2.1.24), המכשיר הראשון נועד לשמש תדרי שידור שונים, והשני הוא ממיר מתח אשר חומר למצת הרכב וכן לספק לשמש התדרים מתח של 720V.

21. אם כן, האמצעים האמורים לא נועדו לכואורה לאפשר פריצה לרכב כהגדرتה בחוק, כי אם לאפשר את הגניבה או להקל עליה, באופן בו לא ניתן יהיה לעקוב אחר הרכב באמצעות מערכת "איתוראן". ואכן, שימוש המערכת, החל משעה 9:38, עליה מדו"ח "איתוראן" המצוי בתיק.

22. ערך אני לעובדה כי תכליתה של העבירה לפי סעיף 413 עשויה להתקיים גם לגבי המכשירים שנתפסו. העבירה של החזקת כלי פריצה לרכב (כמו גם העבירה האחראית של החזקת מכשיר פריצה, הקבועה בסעיף 409 לחוק העונשין), נועדה להפליל מעשה שהוא מטיבו מעשה הכנה, אשר מקרים ביצוע עבירות כגון גנבת רכב או גנבה מרכב. התכליית של מניעת ביצוע של עבירות של גנבת רכב מתקיים גם במקרים שבנדון, אשר מטרתם

לאפשר את הגניבה או להקל עליה.

ב"כ המבקשת טענה כי קיימת פסיקה לפיה ניתן להסתפק בקיומה של החלטת האמורה לצורך השתכלות העבירה, אולם לא הפנתה לפסיקה כזו. למעשה, מאחר ומצויים אנו בהליך פלילי, ולנוכח עקרון החוקיות, לא ניתן להסתפק בהחלטה העבירה. מאחר והמעשה הנדון אינם בהגדرتה של העבירה בחוק העונשין, אין יכול לקבוע כי קיימים סיכויים סבירים להרשעה בה.

ניתוח הראות וסיכום

23. כאמור לעיל, המבקשת הינה תשתיית ראייתית לכך שהמשיב נהג ברכב הגנוב זמן קצר לאחר גניבתו: הודעת עובד איתו אן ודוא"ח השוטר שהוא עמו, טביעת האצבע שנמצאה על מצלמת הדרכן, ותיעוד נעליו של הנהג. המשיב, בגרסתו, חלק על העובדות המבוססות את החזקה התוכופה (קרי - עצם נהיגתו ברכב), אולם גרסתו לפיה לא היה בראשון לציון נסתרה במחקרי התקשרות, וכן לא עלה בידו להסביר את הממצאות טבעיות אצבעותו על מצלמת הדרכן. משהונחו ראיות לעובדה כי המשיב נהג ברכב הגנוב, לא עלה בידו להפריך את החזקה התוכופה.

24. סבורני כי התיעוד מצלמת הדרכן, בו צפירים שניים אחרים במקום נגנבו הרכב, אינם שוללים את האפשרות לפיה גם המשיב היה במקום (যিওচি כי אוכן בקרבת מקום במועד סמור), או לחילופין שנכנס לרכב בהמשך נסיעתו במקום סמור. בכל מקרה, בהינתן העובדה כי המשיב נמצא לכואורה ברכב, קיימים סיכויים סבירים להרשעתו גם בעבירה של פריצה לרכב, אשר כאמור לעיל יכולה להשתכלל גם בדרך של פתיחת דלת הרכב על ידו. אשר על כן, קיימות ראיות לכואורה לעבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב וקשרית קשורה.

25. כאמור לעיל, מצאתי גם ראיות לכואורה לעבירות של החזקת סיכון ונήיגה ללא מלואה.

26. סיכומו של דבר, אני קובע כי המבקשת הינה ראיות לכואורה המבוססות סיכויים סבירים להרשעת המשיב בעבירות המיחסות לו, למעט לגבי העבירה של החזקת כלי פריצה לרכב.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ד, 21 בינואר 2024, במעמד
הצדדים.